

**Prasība, kas celta 2005. gada 12. septembrī — Vandaele/
Komisija**

(Lieta T-355/05)

(2005/C 315/24)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Karen Vandaele (Bertem, Beļģijā) [Pārstāvji: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

— atcelt lēmumu, ar ko prasītāja tiek pieņemta darbā kā Eiropas Kopienu pagaidu darbiniece, tiktāl, ciktāl tajā prasītājas sākotnējā dienesta pakāpe, pieņemot darbā, tiek noteikta saskaņā ar 2004. gada 28. aprīļa lēmuma par pagaidu darbinieku pieņemšanu darbā 2. pantu;

— piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja piedalījās personāla atlasē procedūrā OLAF/T/B/02, ko Komisija bija izsludinājusi, lai atlasītu B kategorijas pagaidu darbiniekus Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojam (OLAF). Ar 2002. gada 28. oktobra vēstuli prasītāja tika informēta, ka viņa ir uzņemta piemēroto kandidātu sarakstā. Darbā OLAF kā Komisijas darbiniece viņa tomēr stājās tikai 2004. gada 1. septembrī, kaut darbā pieņemšanas procedūra bija sākusies jau 2003. gada beigās. Ar 2004. gada 3. novembrī parakstīto līgumu viņa tika ieskaitīta B*4 pakāpē, piemērojot Komisijas 2004. gada 28. aprīļa lēmumu par pagaidu darbinieku pieņemšanu, saskaņā ar ko pagaidu darbiniekus pieņem darbā A*8 vai B*4 pakāpē.

Ar savu prasību prasītāja apstrīd tai piešķirto pakāpi. Tā uzskata, ka Komisija ar savu 2004. gada 28. aprīļa lēmumu ir grozījusi uzaicinājumu iesniegt pieteikumus attiecībā uz B kategorijas — zemākās kategorijas — kandidātiem, kuru pakāpe izsludināšanas brīdī bija B5 (jaunajos civildienesta noteikumos — B*5). Šāds grozījums, kas veikts pēc konkursa izturējušo kandidātu saraksta izveidošanas, ir Civildienesta noteikumu 29. panta 1. punkta un Eiropas Kopienu pārejo darbinieku nodarbināšanas kārtības 10. panta trešās daļas pārkāpums, kā arī prasītājas cerību tikt pieņemtai darbā vakantā amatā, kas domāts atlasē procedūru izturējušajiem kandidātiem, kurā viņa piedalījās, pārkāpums.

Turklāt prasītāja uzsver, ka ir noticis vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo tās pašas atlasē procedūras veiksmīgajiem kandidātiem, kuri tika pieņemti darbā pirms 2004. gada 1. maija, piemērojot iepriekšējos noteikumus, tika piešķirtas augstākas pakāpes un līdz ar to uz tiem attiecās izdevīgāki karjeras attīstības noteikumi.

Visbeidzot, prasītāja atsauca uz viņas tiesiskās palāvības, ka viņa bez neattaisnotas kavēšanās tiks pieņemta darbā B*2 vai B*3 kategorijā, pārkāpumu.

**Prasība, kas celta 2005. gada 26. septembrī — Frankin u.c./
Eiropas Kopienu Komisija**

(Lieta T-359/05)

(2005/C 315/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jacques Frankin (Sorée, Beļģija) un citi, (Pārstāvji — G. Bounéou un F. Frabetti, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt implicīto lēmumu par atbalsta sniegšanas noraidījumu, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 24. pantu;

— piespriet Komisijai solidāri atlīdzināt šī fakta rezultātā prasītājiem nodarītos zaudējumus;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kuri visi ir Komisijas ierēdņi vai darbinieki, lūdza pārcelt to Beļģijā iegūtās tiesības uz pensiju uz Kopienas sistēmu atbilstoši 1991. gadā pieņemtā Beļģijas likuma noteikumiem. 2003. gadā Beļģija pieņēma jaunu likumu, ar kuru, saskaņā ar prasītāju teikto, tika noteikti labvēlīgāki nosacījumi šādam jaunam pārcelšanas veidam. Tomēr [tiem] prasītājiem, kuri jau bija pieprasījuši pārcelt savas tiesības uz pensiju, nevarēja piemērot 2003. gada likuma noteikumus.

Informatīvas sanāksmes, kas notika 2004. gada 9. decembrī, rezultātā prasītāji saprata, ka Komisija nedomāja sniegt atbalstu ierēdņiem un pagaidu darbiniekiem, lai iegūtu tiem izdevīgāko pārcelšanu.

Savā prasības pieteikumā tie apstrīd Komisijas lēmumu, kuru tie kvalificē kā atbalsta atteikumu, pārkāpjot Civildienesta noteikumu 24. pantu. Bez šī panta tie savas prasības atbalstam izvērza arī nediskriminācijas, patvaļīgas rīcības aizlieguma, pienākuma norādīt pamatojumu, tiesiskās palāvības, "patere legem quam ipese fecisti" principa pārkāpumu, kā arī pilnvaru pārsniegšanu.